

Strona w postępowaniu głównym w sprawie karnej

EP

przy udziale: Rayonna prokuratura Lom, KM, HO

Sentencja

- 1) Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/13/UE z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie prawa do informacji w postępowaniu karnym oraz dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/48/UE z dnia 22 października 2013 r. w sprawie prawa dostępu do adwokata w postępowaniu karnym i w postępowaniu dotyczącym europejskiego nakazu aresztowania oraz w sprawie prawa do poinformowania osoby trzeciej o pozbawieniu wolności i prawa do porozumiewania się z osobami trzecimi i organami konsularnymi w czasie pozbawienia wolności należy interpretować w ten sposób, że mają one zastosowanie do postępowania sądowego takiego jak przewidziane w uregulowaniu krajowym rozpatrywanym w postępowaniu głównym, które umożliwia, ze względów terapeutycznych i bezpieczeństwa, umieszczenie w szpitalu psychiatrycznym osób, które w stanie niepoczytalności dokonały czynów stanowiących zagrożenie dla społeczeństwa. Dyrektywę 2012/13 należy interpretować w ten sposób, że osoby podejrzewane o popełnienie przestępstwa należy powiadomić o przysługujących im prawach możliwie najszybciej od momentu, w którym dotyczące ich podejrzenia uzasadniają, w kontekście innym niż pilny, ograniczenie ich wolności przez właściwe organy za pomocą środków przymusu, a najpóźniej – przed ich pierwszym formalnym przesłuchaniem przez policję.
- 2) Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, art. 8 ust. 2 dyrektywy 2012/13 i art. 12 dyrektywy 2013/48 należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie uregulowaniu krajowemu takiemu jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, w którym przewidziano postępowanie sądowe umożliwiające, ze względów terapeutycznych i bezpieczeństwa, umieszczenie w szpitalu psychiatrycznym osób, które w stanie niepoczytalności dokonały czynów stanowiących zagrożenie dla społeczeństwa, jeżeli uregulowanie to nie umożliwia właściwemu sądowi zbadania, czy wskazane w tych dyrektywach uprawnienia procesowe były przestrzegane w toku niepodlegających takiej kontroli sądowej postępowań poprzedzających postępowanie, w którym rozpatruje on sprawę.
- 3) Dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/343 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie wzmocnienia niektórych aspektów domniemania niewinności i prawa do obecności na rozprawie w postępowaniu karnym oraz art. 51 ust. 1 karty praw podstawowych należy interpretować w ten sposób, że ani ta dyrektywa, ani to postanowienie karty nie mają zastosowania do postępowania sądowego dotyczącego umieszczenia w szpitalu psychiatrycznym w celach terapeutycznych takiego jak przewidziane w art. 155 i nast. Zakon za zdraveto (ustawy o ochronie zdrowia), rozpatrywanego w postępowaniu głównym, z tego powodu, że istnieje ryzyko – ze względu na stan zdrowia danej osoby – iż osoba ta stanowi zagrożenie dla swojego zdrowia lub dla zdrowia osób trzecich.
- 4) Wskazaną w art. 3 dyrektywy 2016/343 zasadę domniemania niewinności należy interpretować w ten sposób, że wymaga ona – w ramach postępowania sądowego dotyczącego umieszczenia w szpitalu psychiatrycznym ze względów terapeutycznych i bezpieczeństwa osób, które w stanie niepoczytalności dokonały czynów stanowiących zagrożenie dla społeczeństwa, takiego jak rozpatrywane w postępowaniu głównym – przedstawienia przez prokuraturę dowodu na to, że osoba, co do której wnioskowano o umieszczenie w szpitalu, jest sprawcą czynów uznanych za stanowiące takie zagrożenie.

(¹) Dz.U. C 352 z 1.10.2018.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 19 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof - Niemcy) – Gesamtverband Autoteile-Handel e.V./KIA Motors Corporation

(Sprawa C-527/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Zbliżanie ustawodawstw – Pojazdy silnikowe – Rozporządzenie (WE) nr 715/2007 – Artykuł 6 ust. 1 zdanie pierwsze – Informacje dotyczące naprawy i utrzymania pojazdów – Obowiązki producenta względem niezależnych podmiotów – Nieograniczony i znormalizowany dostęp do tych informacji – Zasady – Zakaz dyskryminacji)

(2019/C 399/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gesamtverband Autoteile-Handel e.V.

Strona przeciwna: KIA Motors Corporation

Sentencja

- 1) Artykuł 6 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 715/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 czerwca 2007 r. w sprawie homologacji typu pojazdów silnikowych w odniesieniu do emisji zanieczyszczeń pochodzących z lekkich pojazdów pasażerskich i użytkowych (Euro 5 i Euro 6) oraz w sprawie dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów należy interpretować w ten sposób, że nie nakłada na producentów samochodów obowiązku udzielenia niezależnym podmiotom dostępu do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów w formie umożliwiającej przetwarzanie elektroniczne.
- 2) Artykuł 6 ust. 1 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 715/2007 należy interpretować w ten sposób, że wówczas, gdy producent samochodów otworzył dla autoryzowanych punktów sprzedaży i stacji obsługi dodatkowy kanał informacyjny dla celów sprzedaży przez te podmioty oryginalnych części zamiennych poprzez zaangażowanie dostawcy usług informacyjnych, nie stanowi to dostępu dla podmiotów niezależnych, który byłby dyskryminujący w stosunku do dostępu, z którego korzystają autoryzowane punkty sprzedaży i stacje obsługi w rozumieniu tego przepisu, o ile podmioty niezależne posiadają dostęp do informacji dotyczących naprawy i utrzymania pojazdów, który jest niedyskryminujący w zakresie dostępu i treści udostępnianych autoryzowanym punktom sprzedaży i stacjom obsługi.

(¹) Dz.U. C 445 z 10.12.2018.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 19 września 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Upper Tribunal - Zjednoczone Królestwo) – The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs/Henrika Daknevičute

(Sprawa C-544/18) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 49 TFUE – Swoboda przedsiębiorczości – Działalność na własny rachunek – Obywatelka państwa członkowskiego, która zaprzestała prowadzenia działalności na własny rachunek z uwagi na fizyczne ograniczenia związane z zaawansowaną ciążą i okresem poporodowym – Zachowanie statusu osoby prowadzącej działalność na własny rachunek)

(2019/C 399/18)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Upper Tribunal

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Druga strona postępowania: Henrika Daknevičute